Limita unui cercetător în spațiul complex al științei

On Ianuarie 02, 2014

Asigură o dezvoltare continuă leadershipului, creând noi fundamente ale științei care să fie în concordanță cu personalitatea ta.

Mă aflam într-o tainică corespondență cu fundamentele unei metafizici complicate, dar splendide prin rigoarea ei, după specificul încercării de a-mi exercita dreptul de a conduce un imperiul universal. Neistovit, încercam să înțeleg efectele fizice și psihice ale gândurilor care străbat cu intensitate obligația de a fi Alesul unei facultăți "mai pragmatice", folosind indicatori de măsurare a progresului meu în tranziția dintre două stări: dezorientare și trezire.

Acestea erau necesare pentru obiective subordonate, precum constatarea unei intensități superioare a dinamicii creației, pe care aș fi putut să le stabilesc doar printr-o reunire a diverselor interpretări, care însă făceau obiectul unor severe contradicții. Practic, știința cu care mă ocupam, acceptarea unei noi viziuni de interpretare și de edificare a unei arte fără opreliști, abundența de detalii și emoții pusă sub semnul prelungirii vieții, era reprezentarea unei realități filtrate prin intermediul unei sensibilități aparte față de ceea ce eram obișnuit să văd.

Cu subtilitate, cu îndrăzneala temerară a unui cercetător care nu se lasă furat de aparențe, mă apropiam de acea lumină intensă a *"Da-urilor"* , imposibil de modificat, care puteau la fel de bine să însemne " *Nu* ". Rezultanta acestor două forțe de sens contrar era o forță care, comportându-se ca o gaură neagră ce absoarbe inexorabil materia, acționează asupra punctului de cotitură către o nouă înțelegere a științei. Era oare acesta începutul unei experiențe de întregire a cunoașterii?

Leadership: Poți să-ți înțelegi experiențele de viață fără să iei o atitudine de respingere a convingerii conform căreia tot ce este redat ca exercițiu de creație se concretizează într-un profund sentiment de putere?

Aidoma unui fizician care, luând două sfere de plumb încearcă să măsoare forța de atracție dintre ele, am încercat să pun cap la cap piesele unui puzzle neordonat, așa încât să determin legătura cea mai puternică, permanentă și indisolubilă dintre om și propriul lui sine. Pe această cale am preluat, în calitate de utilizator, controlul asupra "utilajului" cel mai performant care participă la construcția universului lăuntric al omului, la modul lui de a fi.

Utilajul acesta de mare randament, tradus prin capacitatea de înțelegere nelimitată, garanția singulară a unei pătrunderi complete și uniforme la rădăcina firii omenești, dacă era folosit corespunzător ar fi putut să distileze mentalitățile până la cote infinitezimale, până la transparență, până la esență. Puternicul instrument avea și rol de facilitare a asimilării - prelua și transporta în condiții de siguranță spre un sistem complex de analiză orice tip de armament sau muniție, orice sentiment inflamabil, orice stare de neliniște. Orice gând șugubăț trecut prin minte și acceptat ca idee. Orice vibrație. Orice manifestare care, depășind dreapta măsură, plasa Omul într-un context tensionat.

Dar m-am înșelat în multe privințe. Nu am putut să asigur caracterul permanent al acestui utilaj, nu am putut să măsor precis parametrii acționabili și predictibili de caracter ai omului. Căci am fost dat peste cap de fundamentul pe care se sprijinea întreaga filozofie a tânărul cercetător Rulie Karl Frantevici: " *Faptele fără explicații nu pot fi socotite știință. dar nici teoria care nu este construită pe baza studiului faptelor nu se întemeiază pe experiență, ci este pur speculativă - nici ea nu este știință.* "

De atunci nu am mai fost același. Cercetătorul s-a dovedit a fi, la rândul său, un Om. Sensul puterii pe care mi-l conferise alchimia prin antrenamentul minții la foc intens, prin intermediul actului de creație, a fost dintr-o dată anulat de acea normă a vieții care spune: "vei avea întotdeauna îndoieli în privința a ceea ce vezi și în modul cum percepi ceea ce vezi."

Leadership: Poți să stabilești necunoscutele din ecuațiile realității în care puterea ta de creație se autosituează în raport cu o lume de concepte suficient de bine fixată în tine, prin referire la succesiunea temporală a fenomenelor implicate în transformarea ființei umane?

La limita dintre imaginar și real care intră în componența ideilor și a convingerilor susținute de puternice argumente combinatorii de TRUE sau FALSE, asigurând progresul cercetărilor aflate la baza elaborării teoriilor, se află dimensiunea creativă care articulează o nouă viziune asupra omului, ca rezultat al științei. Iar această viziune trebuie să fie întotdeauna condiționată de dimensiunea practică.

De aici rezultă necesitatea unei evaluări cât mai pertinente, făcând ajustări considerabile la estimările și ipotezele avute în vedere în efectuarea testului de apreciere sau depreciere a calității subiectului uman. Două necunoscute îmi alimentau frica de eșec în activitatea de creație: dovada practicii unei filosofii care să transforme, îmbogățească și să ușureze viața omului și dovada unei gândiri lucide și a unei intuiții excepționale care să se concretizeze în ceva cu frecvență înaltă, cu trimitere la Împărăția Logosului Divin.

Rolul unei cercetări științifice, în intenția de a urmări modul cum se reflectă gândirea la nivelul comportamentelor și în intenția de a evidenția tiparele comune din structura psihologică a omului, nu este nici să falsifice adevărul, nici să dezamăgească prin lipsa de coeziune a ideilor dobândite și enunțate. Ci se cuvine ca ea să ofere un fir al Ariadnei, ducând, într-un labirint al diverselor interpretări, măcar spre o ieșire. Spre un punct de reazem fix. Spre determinarea un model de concepții care să prezinte o rezistență corespunzătoare a punctelor de vedere elaborate, potrivite cu ponderea lor în cadrul leadershipului.

Realitatea din care este alcătuit specificul creației mele este o reflecție profundă asupra tendințelor de metamorfozare în "Omul Nou" ale actului de interpretare a informațiilor acumulate într-un domeniu care nu înseamnă nu doar prezent, ci mai ales viitor.

Fenomenele implicate în transformarea ființei umane țin de dezvoltarea unei mentalități axate pe acumularea de modalități de exprimare într-un cadru mai larg de creație configurat nu numai de libertatea de gândire, cât mai ales de modalitate de atestare a valorii vieții și de prețul plătit pentru ca viața să poată fi trăită și să aibă sens. Un exemplu de fenomen ar fi ”remind yourself of your goals but it's your big dream that can really help you work hard”.

Prin dezvoltarea unor noi concepții despre ”Om”, îmbrățișând cu entuziasm ori, mai exact, cu o curiozitate constructivă orice necunoscute din ecuațiile realității în care el se autosituează, încercând să le interpretezi raportându-te la ceea ce are el caracteristic, vei putea să urmărești modul în care se dezvoltă și consolidează propria ta gândire.

Iar acest proces de cercetare, susținut de puternice argumente combinatorii de TRUE sau FALSE care dovedesc valabilitatea și pregnanța constatărilor, se reflectă în raporturile dintre leadership și luciditatea psihologică.

Leadership: Poți faci din tine un obiect de cercetare științifică în scopul dobândirii unor capacități de producere a realității capabile să netezească calea spre revelarea unui

adevăr etern?

Dar a face din om un obiect de cercetare științifică, în mod sistematic, punându-l în ipostaza de "jucărie" pentru acele experimente ce vizează măsurarea cunoștințelor și a capacităților tale cele mai accentuate, poate reprezinta garanția unei pătrunderi complete în spațiul leadershipului. Acelei pătrunderi ghidate de o înțelegere matură a resorturilor psihologice și motivaționale care pot avea ca finalitate propria ta evoluție.

Un obiect de cercetare științifică este destinat reprezentării unei realități filtrate prin intermediul spiritului de analiză pătrunzător, demn de un detectiv particular care trebuie să găsească o legătură unică între trăsăturile de personalitate ale omului și logevitate, o legătură între un fapt ordonat și un fapt aleator care poate produce o experiență puternică de reflecție despre sensul existenței cuiva.

Căci așa cum lemnul de esență tare provine numai din anumiți arbori, tot astfel esența care te individualizează, varianta singulară a propriului tău eu, nu poate fi redefinită sau înlocuită, nu poate să se manifeste decât conform configurației sale. Într-adevăr, poți să-ți îmbunătățești anumite îndemânări accesând modul de gândire al altora, raportându-te la un nivel de conștiință mai înalt. Dar talentul nu-l vei putea mima sau cuantifica după anumite canoane.

Înainte de a fi superior celorlalți prin aprofundarea științei, conștientizează care sunt propriile tale limite. Realizează cercetări asupra propriei tale persoane. Încearcă să pui cap la cap piesele acelui puzzle care te definește. Ia în calcul noi fundamente de triere a calităților proprii reevaluând relația cu experiența acumulată în timp. Dacă vrei să asiguri o dezvoltare continuă leadershipului, încearcă să creezi noi fundamente ale științei care să fie în concordanță cu personalitatea ta.

După tot ceea ce am învățat de la viață, prin tot ceea ce am scris în decursul anilor, pot trage o singură concluzie, sub forma unui adevăr profund: "Cine nu este capabil să-și orienteze conștiința către o lume superioară, foarte avansată, acela se va adânci într-o beznă totală din care nu va mai ieși niciodată."

Leadershipul este valoarea cognitivă a unei creații, fie ea estetică, fie științifică sau tehnică, care îmbracă personalitatea unui artist în utilizarea mijloacelor prin care un adevăr lăuntric poate să capete o formă comunicabilă.

Limita unui cercetător în spațiul complex al științei atrage atenția asupra consecințelor negative ale curiozității tale față de tot ceea ce te înconjoară, în special față de legile într-o stare continuă de schimbare care guvernează omul. Totodată pune în prim plan acel spațiu de cercetare a specificului uman, mai larg sau mai îngust, care influențează în cea mai mare măsură leadershipul.

Source: https://neculaifantanaru.com/limita-unui-cercetator-in-spatiul-complex-al-stiintei.html